

Revista de revistes

per
C.

LA MEDICINA I EL PÚBLIC

Els Inspectors Municipals de Sanitat tenen a Anglaterra una feixuga tasca, ja que han d'entendre i intervenir en tota mena de serveis socials i molts de particulars d'importància social, i tota la seva tasca ha d'ésser resumida en la Memòria que la llei els obliga a redactar anyalment.

Els Inspectors Municipals de Sanitat són responsables, a més a més, de la marxa dels serveis generals sanitaris, de la inspecció mèdica de les escoles, de l'assistència de mares i nadons, de la profilaxia de la tuberculosi i malalties venèries. Encara pot tenir els càrrecs d'inspector de Maternitat i Hospitals d'infecciosos, vocal mèdic de la Junta local de Sanitat amb funcions de Cap d'administració dels serveis mèdics i tenir a la seva cura... les condicions meteorològiques del lloc on exerceix. La seva missió pot ampliar-se, àdhuc, ocupant-se d'anàlisis públics (aigües i aliments) i inspeccionant tallers i fàbriques.

Res d'especialització, com es veu; més bé ha de posseir coneixements amples, relacionats (però no intrínsecs) amb les ciències mèdiques. Naturalment que ço és, per extrany contrast, allò que entra en les atribucions i deures dels Inspectors forans. A les grans ciutats, hom troba les susdites matèries dividides fins a l'escreix.

L'Inspector Municipal és, doncs, en molts casos, la brúixola que marca el nord de l'estat sanitari d'una contrada. Ell és qui fa públic greuges, abusos, imperfeccions, anormalitats, deficiències de l'estat de la salut pública, en un radi donat. També barreja amb les seves consideracions d'ordre científic, altres d'ensenyança profilàctica en la seva memòria anyal, que tenen el seu valor en fer-se aquesta pública, la majoria de vegades en la premsa diària, que la discuteix punt per punt en interès de la salut pública.

Però l'Inspector Municipal de Sanitat no ho pot fer tot. Per bona voluntat que tingui, ni pot abastar massa ni convertir-se en intermediari entre públic i institucions sanitàries o mèdiques que estan sota la seva supervisió.

Així, en molts municipis s'ha provat una interessant temptativa de popularitzar tots els serveis mèdics públics (i àdhuc altres purament d'ajuda o assistència) per mitjà de llibrets editats pels Municipis i escrits o revisats per l'Inspector de Sanitat corresponent.

A Bath, Ealing, Ramsgate, Torquay, Aberdeen, Belfast, Bir-kenhead, Kingston i moltes altres poblacions, la idea s'ha portat a terme en bons i atractius impresos de no gaires pàgines, els quals contenen: llista i característiques dels serveis sanitaris públics, horaris dels centres de protecció de la infància, departament mèdico-escolar, clíniques anti-tuberculosos i anti-venèries, junt aquestes dades amb altres d'utilitat general, com les adreces i horari del registre civil, centres de vacunació, oficials de l'assistència pública, etc.

Es remarca especialment que el Departament de Sanitat és obert diàriament; el dissabte al matí per tal de donar consell sobre tota mena de qüestions sanitàries, per rebre queixes de tot ordre (molèsties i perjudicis en el veïnat), repetint-se en el llibret informatiu l'avis: "Cap veï ha de viure en condicions antihigièniques que puguin ésser corregides legalment."

S'aconsella, de més a més, que el públic ha de preocupar-se de la millora de la venda de substàncies alimentàries, isolant a aquells que les serveixin en males condicions i anant als qui tinguin cura de la seva qualitat.

Finalment, hom pot parlar en tot moment amb els Inspectors d'higiene per tal d'exposar-los qualsevol qüestió de llur incumbència, per la qual